

[Adolph Sørensen.]

og de interesser, der knytter sig hertil, har jo desværre ikke kunnet opfyldes, således som det også er fremhævet af venstres ærede ordfører. Det har ikke været muligt at nå frem til en sådan sammenarbejdning af de relevante lovområder. Vi må affinde os med et tilsagn fra ministeren om, at han vil lade det i § 11 omhandlede nævn gå i gang med en begyndende sammenarbejdning og så i øvrigt forberede et kommissionsarbejde med henblik på en endelig koordinering og med det formål at gøre lovgivningen mere overskuelig og lettere tilgængelig også for menigmand.

Der har — og det har givet sig udslag i en pressebehandling i de allerseneste dage — vist sig stor interesse ude omkring for denne lovgivning. I forgårs har dagspressen på et og andet område foruddiskonteret, hvad der skulle ske i og med den nye landsbyggelov. Jeg vil gerne sige til beroligelse for muligt ængstelige sjæle, at det i hvert fald ikke er rigtigt, når det i dagspressen f. eks. er blevet slået fast, at der i reglerne om udlejningshuse „skal“ indføjes bestemmelser om anvendelse af standardiserede bygningsdele. Det, der faktisk sker, er, at man i § 6, stk. 2, i den nye affattelse siger, at for beboelsesbygninger, der opføres med udleje for øje, „kan“ der i reglementet optages målnormer, der kan fremme anvendelsen af standardiserede bygningsdele, installationsdele og inventar. Bag dette ligger simpelt hen et enigt ønske om gennem en hensigtsmæssig lovgivning at medvirke til billigørelse af byggeriet gennem øget rationalisering. Det, der særlig sigtes til, er ønskeligheden af, at man i langt højere grad må kunne finde frem til og virkelig gennemføre en modulordning, som jeg da også personlig tillægger megen vægt med henblik på bestræbelserne for at billigøre byggeriet.

Det vil naturligvis føre for vidt at gå ind i en omtale af de 75 ændringsforslag, der indtil videre er kommet ud af udvalgsarbejdet. Jeg skal henholde mig til venstres ærede ordførers motivering for mindretallets ændringsforslag nr. 45 til § 36 og nr. 54 til § 45 og anbefale, at man stemmer for disse to ændringsforslag.

Jeg går ligesom venstres ærede ordfører

ud fra, at vi får en udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling, og hvis vi på den tid, der måtte blive til rådighed for os, kan nå frem til yderligere forbedringer — idet jeg gerne vil understrege, at vi mener, der er opnået væsentlige forbedringer gennem de 71 ændringsforslag, der er enighed om — skal jeg på mit partis vegne tilsige en fortsat velvillig behandling.

For så vidt angår forslag til lov om brandvæsenet i købstæderne og på landet, vil jeg gerne anbefale de stillede ændringsforslag. Jeg takker for, at hele udvalget og ministeren har imødekommet ønsket om ændring af aldersgrænserne. Jeg er ikke blind for, at mobiliteten i et brandkorps spiller en meget væsentlig rolle; men jeg ved også af solid erfaring, at årenes patina og erfaring giver sin mand i mange og afgørende situationer mere, end hvad der kan opvejes af en ungdommelig og sprælsk fysik. Det er et synspunkt, vi er blevet enige om, og det takker jeg for.

Derudover skal jeg, da venstres ordfører, det ærede medlem hr. Vagn Bro, så indgående har behandlet forslaget på en måde, som jeg kan tilslutte mig, og idet jeg tilslutter mig ønskeligheden af, at vi underkaster det problem, det ærede medlem fremhævede i forbindelse med de omfattende hede- og plantagebrande, en fornyet vurdering mellem anden og tredje behandling, med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til fortsat velvillig behandling.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Udvalgsarbejdet har på forbilledlig måde været præget af samarbejdsvilje, hvad der også er naturligt, når det gælder et område, der er så sagligt betonet som byggelovgivningen; man har indtryk af, at denne opfattelse deles af de andre ordførere, der har talt.

Vi havde ved udformningen af vore ændringsforslag, der skulle imødekomme de forskellige synspunkter, en aldeles fortræffelig hjælp og vejledning navnlig af boligministeriets tjenestemænd, og det vil jeg gerne takke for.

Intet øjeblik har udvalget forsømt at se på, hvorledes de enkelte bestemmelser vil gribe ind i praksis, og samtidig med at man tilstræber ensartede regler for fremtidens bebyggelse landet over, regler, som kan